

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118373344/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Han blev rød af Harme over denne Latter, hans Øjne lynede, men den Fremmede blev ved at le, drejede saa Hovedet om paa Siden, trak Kabudsen længere ned over Mund og Hage, drog Vejret dybt og sovende og begyndte at snorke.

Sølver havde aldrig følt sig saa uhyggelig til Møde. Hvad betød denne haanlige og gaadefulde Tale? Stod den Fremmede i Ledtog med selve hans nysærklærede Fjende? Skulde han straks vende hjem eller først afæske ham en nærmere Forklaring? Han sparkede ublidt til den Fremmede, der imidlertid ikke lod sig vække, men snorkede videre.

Advarslen for Sten Basses Besøg havde opskræmt hans Fantasi. Hvor let kunde ikke Gaarden blive overrumplet i hans Fravær? Den Fremmedes Ord var ikke lutter dunkel Tale. Noget var der sikkert i Gære.

Pint af alskens Anelser gik Sølver tilbage gennem Skoven ad uvejsomme Stier under drypende Træer. Falken sad paa hans Arm og skuttede sig af og til, naar Draaberne stænkede paa dens hvide, brunspættede Fjerham. Men Sølver brød sig Vej gennem Egepurr og unge Naaletræer, der søgte at gribe ham med strittende Grene. Han vilde skyndsomt hjem. Sko-